

tetet, Industrirådet samt De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet og Danske Husmandsforeninger i forening.““

Af flertallet under nr. 1, tiltrådt af indenrigsministeren:

25) Nr. 4) udgår.

Nr. 5) og 6) bliver herefter nr. 4) og 5).

Af indenrigsministeren, tiltrådt af flertallet under nr. 1:

Til § 47.

26) Paragraffen affattes således:

„§ 47. I § 9 i lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som sundhedsstyrelsen autoriserer hertil. Overtrædelse af denne bestemmelse straffes med bøde.““

Til § 51.

27) Paragraffen affattes således:

„§ 51. Loven gælder ikke for Færøerne.““

Bemærkninger.

Til nr. 2.

Den nærmere afgrænsning af lovens område er efter kapitel 1 henlagt til indenrigsministeren, til dels i samarbejde med miljøministeren og landbrugsministeren. De store problemer er bl. a. „naturmedicin“, kosttilskud og vitaminer samt sådanne præparater til husdyr.

Der er under lovforslagets behandling givet udtryk for, at lovens bemyndigelser vil blive brugt til en liberalisering på disse områder, dog således, at mere permanente regler må afvente resultatet af arbejdet i indenrigsministeriets udvalg til undersøgelse af naturpræparater og ikke-autoriserede helbredelsesmetoder.

Hovedprincippet for hel eller delvis undtagelse fra loven må være, at lægemidler, som måske ikke lever op til de strenge krav, der stilles til dokumentation for lægemidlers effekt, men som dog må antages i det mindste ikke at være giftige eller i øvrigt

på anden måde at kunne skade patienten direkte, undtages helt eller delvis.

Som eksempler på præparater, som ud fra dette princip vil kunne undtages, kan nævnes:

Homøopatiske og lignende midler, enten fremstillet af varer, der må anses for uskadelige, eller fremstillet i så stor fortynding, at de skadelige egenskaber er tilstrækkelig nedbragt, f. eks. 10⁻⁶ (1 : 1.000.000) (en grænse, der kendes fra Sverige og England).

Droger (indtørrede plante- og dyredele med „medicinsk“ formål) som f. eks. altearod, amerikansk olie, arnikablomst, bukkeblad, hørfrø og kamilleblomst.

Endvidere kan nævnes næsten samtlige vitaminpræparater. Til denne gruppe knytter sig også de kombinerede vitamin- og mineralpræparater samt rene mineralpræparater som *Minalka*. Endelig kan nævnes *Propolis* og alle de af *Arne Wolle* fremstillede præparater, i det omfang de er lægemidler.

Endvidere kan en lang række præparater komme på tale, såsom visse *slankemidler*, der er beregnet til at påvirke legemsfunktioner (herunder at erstatte den normale kost).

Det bemærkes, at der for de nævnte enkeltpræparater må tages et generelt forbehold for egenskaber, disse måtte være i besiddelse af, og som sundhedsmyndighederne ikke har kendskab til.

For så vidt angår kosttilskud (vitaminer, mineraler m. v.) sker undtagelserne i henhold til § 3, stk. 1, efter forhandlinger med miljøministeren, og de kosttilskud, som undtages fra lægemiddellovens regler, vil falde ind under levnedsmiddelloven. Den nødvendige kontrol vil herefter kunne ske i henhold til denne lov.

For så vidt angår andre præparater, som ønskes undtaget, men som ikke er kosttilskud (f. eks. homøopatiske lægemidler), sker undtagelserne i henhold til § 3, stk. 2, hvorefter indenrigsministeren kan undtage præparater helt eller delvis fra loven. Disse præparater vil ikke i alle tilfælde være omfattet af levnedsmiddelloven eller anden lovfæstet kontrol, og enkelte af lægemiddellovens regler bør derfor stadig gælde, f. eks. § 6 (hvorefter et lægemiddels navn ikke må være egnet til fremkalde forveksling med andre lægemidler), § 7 (hvorefter sundhedsstyrelsen kan „standse“ præparater, som er